

Personal Preparation to Meet the Savior

By Elder Dale G. Renlund
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Personliga förberedelser för att möta Frälsaren

Äldste Dale G. Renlund
i de tolv apostlarnas kvorum

April 2025 general conference

Follow the Savior's teachings. His instructions are neither mysterious nor complex. When we follow them, we do not need to fear or be anxious.

My dear brothers and sisters, last October, President Russell M. Nelson taught, "Now is the time for you and for me to prepare for the Second Coming of our Lord and Savior, Jesus the Christ." When President Nelson speaks about the Second Coming, it is always with joyful optimism. However, a girl in Primary recently told me that she becomes anxious whenever the Second Coming is mentioned. She said, "I'm scared because bad things are going to happen before Jesus comes again."

It is not just children who may feel this way. The best advice for her, for you, and for me is to follow the Savior's teachings. His instructions are neither mysterious nor complex. When we follow them, we do not need to fear or be anxious.

Toward the end of His mortal ministry, Jesus Christ was asked when He would come again. In answering, He taught three parables, recorded in Matthew 25, about how to prepare to meet Him—whether at His Second Coming or whenever we leave this world. These teachings are crucial because personal preparation to meet Him is central to life's purpose.

The Savior first told the parable of the ten virgins. In this parable, ten virgins went to a wedding feast. Five wisely brought oil to fill their lamps, and five foolishly did not. When the bridegroom's imminent arrival was announced, the foolish virgins left to buy oil. When they returned, it was too late; the door to the feast was shut.

Följ Frälsarens undervisning. Hans undervisning är varken gåtfull eller invecklad. När vi följer den behöver vi inte vara rädda eller oroliga.

Mina kära bröder och systrar, i oktober förra året sa president Russell M. Nelson: "Nu är det dags för er och för mig att förbereda oss för vår Herre och Frälsare Jesu Kristi andra ankomst." När president Nelson talar om Kristi andra ankomst är det alltid med glad optimism. Men en flicka i Primär berättade nyligen för mig att hon alltid blir orolig när någon nämner Kristi andra ankomst. Hon sa: "Jag är rädd, för hemska saker kommer att hända innan Jesus kommer tillbaka."

Det är inte bara barn som kan känna så. Det bästa rådet till henne, till dig och till mig är att följa Frälsarens lärdomar. Hans undervisning är varken gåtfull eller invecklad. När vi följer den behöver vi inte vara rädda eller oroliga.

Mot slutet av sin jordiska verksamhet fick Jesus Kristus frågan om när han skulle komma tillbaka. Som svar gav han tre liknelser, upptecknade i Matteus 25, om hur man kan förbereda sig för att möta honom – oavsett om det är vid hans andra ankomst eller närhelst vi lämnar den här världen. Denna undervisning är livsviktig eftersom personlig förberedelse för att möta honom är en central del av livets syfte.

Frälsaren berättade först liknelsen om de tio jungfrurna. I den här liknelsen gick tio jungfrur till en bröllopsfest. Fem var kloka nog att ta med sig olja till sina lampor, och fem oförståndiga gjorde det inte. När de fick höra att brudgummen nästan var där gick de oförståndiga jungfrurna iväg för att köpa olja. När de kom tillbaka var det för sent: dörren till festen var stängd.

Jesus identified three aspects of the parable to help us. He explained:

“And at that day, when I shall come in my glory, shall the parable be fulfilled which I spake concerning the ten virgins.

“For they that are wise and have received the truth, and have taken the Holy Spirit for their guide, and have not been deceived—verily I say unto you, they shall ... abide the day.”

In other words, they did not need to fear or be anxious, because they would survive and prosper. They would prevail.

If we are wise, we receive the truth by accepting the gospel of Jesus Christ through priesthood ordinances and covenants. Next, we strive to remain worthy of having the Holy Ghost always with us. This capability must be acquired individually and personally, drop by drop. Consistent, personal, private acts of devotion invite the Holy Ghost to guide us.

The third element that Jesus highlighted is avoiding deception. The Savior warned:

“Take heed that no man deceive you.

“For many shall come in my name, saying, I am Christ; and shall deceive many.”

The Savior knew pretenders would try to deceive the very elect and that many disciples would be duped. We should neither believe those who falsely claim divine sanction nor venture into metaphorical deserts or secret chambers to be taught by counterfeits.

The Book of Mormon teaches us how we can differentiate deceivers from disciples. Disciples always promote believing in God, serving Him, and doing good. We will not be deceived when we seek and take counsel from trusted individuals who are themselves faithful disciples of the Savior.

We can also avoid deception by worshipping regularly in the temple. This helps us maintain an eternal perspective and protects us from influences that might distract or divert us from the covenant path.

The essential lesson of this parable of the ten virgins is that we are wise when we accept the gospel, seek to have the Holy Ghost with us, and avoid deception. The five wise virgins could not help those without oil; no one can accept the gospel, take the Holy Ghost as a guide, and avoid

Jesus förklarade tre aspekter av liknelsen för att hjälpa oss förstå. Han förklarade:

”Och den dagen när jag kommer i min härlighet ska liknelsen som jag framställde om de tio jungfrurna fullbordas.

För de som är visa och har tagit emot sanningen samt tagit den Helige Anden till sin vägledare och inte har låtit sig bedragas – sannerligen säger jag er: De ska inte huggas ner och kastas i elden, utan de ska uthärda den dagen.”

Med andra ord behövde de inte vara rädda eller oroliga, eftersom de skulle överleva och få framgång. De skulle segra.

Om vi är visa tar vi emot sanningen genom att ta emot Jesu Kristi evangelium genom prästdörets förrättningar och förbund. Sedan strävar vi efter att förbli värdiga att alltid ha den Helige Anden hos oss. Denna förmåga måste förvärvas individuellt och personligen, droppe för droppe. Kontinuerliga, personliga och enskilda handlingar av hängivenhet inbjuder den Helige Andens vägledning.

Den tredje aspekten som Jesus betonade är att undvika att bli bedragen. Frälsaren varnade:

”Se till att ingen bedrar er.

Många ska komma i mitt namn och säga: Jag är Messias, och de ska bedra många.”

Frälsaren visste att falska människor skulle försöka bedra de verkligt utvalda och att många lärjungar skulle bli lurade. Vi bör varken tro på dem som falskeligen påstår sig vara sanktionerade av Gud eller vandra in i bildliga öknar eller hemliga kammare för att undervisas av bedragare.

Mormons bok lär oss hur vi kan skilja på bedragare och lärjungar. Lärjungar inbjuder alltid till tro på Gud, att tjäna honom och att göra gott. Vi blir inte bedragna när vi söker och tar emot råd från pålitliga personer som själva är Frälsarens trofasta lärjungar.

Vi kan också undvika att bli bedragna genom att regelbundet tillbe Gud i templet. Det hjälper oss att behålla ett evigt perspektiv och skyddar oss från inflytanden som kan distrahera eller leda oss bort från förbundsstigen.

Det viktigaste den här liknelsen om de tio jungfrurna lär oss är att vi är kloka när vi tar emot evangeliet, försöker ha den Helige Anden med oss och undviker att bli bedragna. De fem kloka jungfrurna kunde inte hjälpa dem som var utan olja; ingen kan ta emot evangeliet, ta

deception on our behalf. We have to do this for ourselves.

The Savior then told the parable of the talents. In this parable, a man gave differing amounts of money, referred to as talents, to three servants. To one servant he gave five talents, to another he gave two, and to a third he gave one. Over time, the first two servants doubled what they had received. But the third servant simply buried his single talent. To both servants who had doubled their talents, the man said, "Well done, ... good and faithful servant: thou hast been faithful over a few things, I will make thee ruler over many things: enter thou into the joy of thy lord."

The man then chided the servant who had buried his talent for being "wicked and slothful." This servant's talent was taken away, and he was banished. Yet, had this servant doubled his talent, he would have received the same commendation and reward as the other servants.

One message of this parable is that God expects us to magnify the abilities we have been given, but He does not want us to compare our abilities to those of others. Consider this insight provided by the 18th-century Hasidic scholar Zusya of Anipol. Zusya was a renowned teacher who began to fear as he approached death. His disciples asked, "Master, why do you tremble? You've lived a good life; surely God will grant you a great reward."

Zusya said: "If God says to me, 'Zusya, why were you not another Moses?' I will say, 'Because you didn't give me the greatness of soul that you gave Moses.' And if I stand before God and He says, 'Zusya, why were you not another Solomon?' I will say, 'Because you didn't give me the wisdom of Solomon.' But, alas, what will I say if I stand before my Maker and He says, 'Zusya, why were you not Zusya? Why were you not the man I gave you the capacity to be?' Ah, that is why I tremble."

Indeed, God will be disappointed if we do not rely upon the merits, mercy, and grace of the Savior to magnify the God-given abilities we have received. With His loving assistance, He expects us to become the best version of ourselves. That we may start with differing abilities is irrelevant to Him. And it should be to us.

Finally, the Savior told the parable of the sheep and goats. When He returns in His glory,

den Helige Anden till vägledare och undvika att bli bedragen å våra vägnar. Vi måste göra detta själva.

Frälsaren berättade sedan liknelsen om talenterna. I den här liknelsen gav en man olika stora summor pengar, så kallade talenter, till tre tjänare. En tjänare gav han fem talenter, en annan gav han två och en tredje gav han en. Med tiden fördubblade de två första tjänarna det de hade fått. Men den tredje tjänaren grävde helt enkelt ner sin enda talent. Till tjänarna som fördubblat sina talenter sa han: "Bra, du gode och trogne tjänare. Du var trogen i det lilla, jag ska sätta dig över mycket. Gå in i din herres glädje!"

Mannen tillrättavisade sedan tjänaren som hade grävt ner sin talent för att han varit "usel och lat". Den tjänarens talent togs ifrån honom och han förvisades. Men om den här tjänaren hade fördubblat sin talent, skulle han ha fått samma beröm och belöning som de andra tjänarna.

Ett av liknelsens budskap är att Gud förväntar sig att vi stärker de förmågor vi har fått, men han vill inte att vi ska jämföra våra förmågor med andras. Begrunda den här insikten som gavs av den chassidiske lärde Zuzia från Anipoli på 1700-talet. Zuzia var en berömd lärare som började frukta när han närmade sig döden. Hans lärjungar frågade: "Mästare, varför darrar du? Du har levt ett gott liv; Gud kommer säkerligen att belöna dig storligen."

Zuzia sa: "Om Gud säger till mig: 'Zuzia, varför var du inte en till Mose?' svarar jag: 'Därför att du inte gav mig en sån stor själ som du gav Mose.' Och om jag står framför Gud och han säger: 'Zuzia, varför var du inte en till Salomo?' svarar jag: 'Därför att du inte gav mig Salomos vishet.' Men, ack, vad ska jag säga om jag står framför min skapare och han säger: 'Zuzia, varför var du inte Zuzia? Varför var du inte den man som jag gav dig förmågan att vara?' Å, det är därför jag darrar."

Ja, Gud kommer att bli besviken om vi inte använder oss av Frälsarens förtjänster, barmhärtighet och nåd för att stärka de gudagivna förmågor vi fått. Med hans kärleksfulla hjälp förväntar han sig att vi ska bli vårt bästa jag. Att vi kanske börjar utifrån olika förmågor är för honom irrelevant. Och vi bör ha samma inställning.

Slutligen berättade Frälsaren liknelsen om fåren och getterna. När han återvänder i sin

“before him shall be gathered all nations: and he shall separate them one from another, as a shepherd divideth his sheep from the goats: and he shall set the sheep on his right hand, but the goats on the left.”

Those on His right became heirs in His kingdom, and those on His left received no inheritance. The distinguishing characteristic was whether they fed Him when He was hungry, gave Him drink when He was thirsty, housed Him when He was a stranger, clothed Him when He was naked, and visited Him when He was sick or imprisoned.

Everyone was perplexed, both those on the right hand and those on the left hand. They asked when they had, or when they had not, given Him food, drink, and clothing or helped Him when He was vulnerable. In response, the Savior said, “Verily I say unto you, Inasmuch as ye have done it unto one of the least of these my brethren, ye have done it unto me.”

The message of the parable is clear: when we serve others, we serve God; when we don't, we disappoint. He expects us to use our gifts, talents, and abilities to bless the lives of Heavenly Father's children. The divine impulse to serve others is illustrated in a poem written in the 19th century by the Finnish poet Johan Ludvig Runeberg. My siblings and I repeatedly heard the poem “Farmer Paavo” throughout our childhoods. In the poem, Paavo was a poor farmer who lived with his wife and children in the lake region of central Finland. Several years in a row, most of his crops were destroyed, whether through the runoff from the spring snowmelt, summer hailstorms, or an early autumn frost. Each time the meager harvest came in, the farmer's wife lamented, “Paavo, Paavo, you unfortunate old man, God has forsaken us.” Paavo, in turn, stoically said, “Mix bark with the rye flour to make bread so the children won't go hungry. I'll work harder to drain the marshy fields. God is testing us, but He will provide.”

Each time the crops were destroyed, Paavo directed his wife to double the amount of bark that she mixed into the flour to ward off starvation. He also worked harder, digging trenches to drain the ground and decrease his fields' susceptibility to a spring runoff and an early autumn frost.

After years of hardship, Paavo finally harvested a rich crop. His wife exulted, “Paavo, Paavo, these are happy times! It is time to throw away

härlighet ska ”alla folk ... samlas inför honom, och han ska skilja dem från varandra som herden skiljer fåren från getterna. Och han ska ställa fåren på sin högra sida och getterna på den vänstra.”

De på hans högra sida blir arvingar i hans rike, och de på hans vänstra sida blir utan arvedel. Deras utmärkande kännetecken är om de gav honom att äta när han var hungrig, gav honom att dricka när han var törstig, gav honom husrum när han var främling, klädde honom när han var naken och besökte honom när han var sjuk eller i fängelse.

Alla var förbryllade, både de på hans högra sida och de på hans vänstra sida. De frågade när de hade, eller inte hade, gett honom mat, dryck eller kläder eller hjälpt honom när han var sårbar. Frälsaren svarade: ”Jag säger er sanningen: Allt vad ni har gjort för en av dessa mina minsta bröder, det har ni gjort för mig.”

Budskapet i liknelsen är tydligt: när vi tjänar andra, tjänar vi Gud; när vi inte gör det, är vi till besvikelse. Han förväntar sig att vi använder våra gåvor, talanger och förmågor till att välsigna vår himmelske Faders barn. Den gudomliga impulsen att tjäna andra illustreras av en dikt skriven på 1800-talet av den finske poeten Johan Ludvig Runeberg. Mina syskon och jag hörde ofta dikten ”Bonden Paavo” under vår barndom. I dikten är Paavo en fattig bonde som bor med sin fru och deras barn bland moarna i mellersta Finland. Flera år i rad förstörs större delen av hans grödor, antingen på grund av vårfloden, sommarens hagelskurar eller höstens tidiga frost. Varje gång de får en mager skörd utropar bondens hustru förtvivlat: ”Paavo, Paavo, olycksfödde gubbe, Gud har oss förskjutit.” Paavo, i sin tur, säger stoiskt: ”Blanda bark i brödet så att barnen inte går hungriga. Jag ska arbeta hårdare och gräva fler diken. Herren prövar oss, men han ger oss det vi behöver.”

Varje gång grödan förstörs ber Paavo sin fru att fördubbla mängden bark som hon blandar i rågmjölet så att de inte ska svälta. Han arbetar också hårdare och gräver diken för att dränera marken och minska åkrarnas känslighet för vårfloden och tidig höstfrost.

Efter år av vedermödor får Paavo äntligen en rik skörd. Hans hustru jublar: ”Paavo, Paavo! Nu är tid att leva glada dagar, nu är tid att kasta bar-

the bark, and bake bread made only with rye.” But Paavo solemnly took his wife’s hand and said, “Mix half the flour with bark, for our neighbor’s fields have frosted over.” Paavo sacrificed his and his family’s bounty to help his devastated and destitute neighbor.

The lesson of the Savior’s parable of the sheep and goats is that we are to use the gifts we have been given—time, talents, and blessings—to serve Heavenly Father’s children, especially the most vulnerable and needy.

My invitation to the anxious Primary child I mentioned earlier, and to each of you, is to follow Jesus Christ and to trust the Holy Ghost as you would a cherished friend. Rely on those who love you and who love the Savior. Seek God’s guidance to develop your unique abilities, and help others, even when it isn’t easy. You will be ready to meet the Savior, and you can join President Nelson in being joyfully optimistic. In doing so, you help the world prepare for the Second Coming of Jesus Christ, and you will be blessed with sufficient hope to enter the rest and joy of the Lord, now and in the future.

As we sing in one of our new hymns:

Rejoice! And prepare for that day! ...

No one knows the day and hour when He will come again,

But He’ll return as scriptures say; it will be a joyful day

When our beloved Savior comes again.

In the name of Jesus Christ, amen.

ken undan och att baka bröd av råg allena.” Men Paavo tar allvarsamt sin hustrus hand och säger: ”Blanda du till hälften bark i brödet, ty förfrusen står vår grannes åker.” Paavo offrade sitt och sin familjs överflöd för att hjälpa sin förkrossade och utblottade granne.

Lärdomen i Frälsarens liknelse om fåren och getterna är att vi ska använda de gåvor vi har fått – tid, talanger och välsignelser – till att tjäna vår himmelske Faders barn, särskilt de mest sårbara och behövande.

Mitt råd till det oroliga primärbarnet som jag nämnde tidigare, och till var och en av er, är att följa Jesus Kristus och lita på den Helige Anden som om han vore en kär vän. Lita på dem som älskar dig och som älskar Frälsaren. Sök Guds vägledning för att utveckla dina unika förmågor, och hjälp andra, även när det inte är lätt. Då är du redo att möta Frälsaren, och du kan tillsammans med president Nelson vara glatt optimistisk. När du gör det hjälper du världen att förbereda sig för Jesu Kristi andra ankomst, och du välsignas med ett tillräckligt hopp för att kunna gå in i Herrens vila och glädje, nu och allt framgent.

Som vi sjunger i en av våra nya psalmer:

Gläd er! Och förbered er för den dagen! ...

Ingen vet dagen eller stunden när han kommer tillbaka,

men han återvänder som skriften säger; det blir en glädjens dag

när vår älskade Frälsare kommer tillbaka.

I Jesu Kristi namn, amen.